

ע"פ 3081/16 - אסמאא בלחאווי, מוחמד עלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

**ע"פ 3081/16
ע"פ 3678/16**

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערערת בע"פ 3081/16
המערער בע"פ 3678/16

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז בבאר שבע,
מיום 22.3.2016, בתפ"ח 14-12-42047, שניתן על
ידי כב' השופטים נ' זלוט'ובר; י' רז-לו; ו-ש' פרידלנדר

תאריך הישיבה: 7.12.2016 ז' בכסלו התשע"ז

בשם המערערת בע"פ 3081/16: עו"ד יונס מואנס
בשם המערער בע"פ 3678/16: עו"ד אסדי תאמר; עו"ד יוסי דגה

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

פסק דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. זהו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בbear שבע, בתפ"ח 14-12-42047, שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: נ' זלוט'ובר; י' רז-לו; ו-ש' פרידלנדר.

2. המערערים הורשועו, על יסוד הודהתם בכתב אישום מתוקן בשנית שהוגש במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אלה: קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); וניסיון להכנסה ציוד קצה רט"ן, לפי סעיף 52(ב)(2)(א) לפקודת בית הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: פקודת בית הסוהר), ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. יצוין, כי "ציוד קצה רט"ן" מוגדר בסעיף 52 לפקודת בית הסוהר כך: "ציוד בזק המשמשו לפיקוח התקשרות (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, נשא או מיטלטל, המתחבר או המזועד להתחבר אל מערכת של מיתקנים אלהוט שבאמצעותה ניתנים שירותים רדיו טלפון נייד לציבור, לרבות כל חלק של ציוד כאמור, כגון כרטיסי זום, כרטיסי זיכרון, אנטנה, סוללה ומטען".

3. בעקבות הרשעתם בדי נגזו על המערערים, ברוב דעתות, עונשים כדלקמן:

המעעררת 1 (להלן: המערערת) - 15 חודשים מאסר לRICTSI בפועל בגין וכיומי עונש מעצר; 8 חודשים מאסר על תנאי לבל תעבור, בתוך 3 שנים מעת גזר הדין (22.3.2016), אחת העבירות בהן הורישה בתיק זה או עבירה בניגוד לפרק ז' לחוק העונשין; קנס בסך 10,000 ₪ או שני חודשים מאסר תחתיו.

המעערר 2 (להלן: המערר) - 22 חודשים מאסר לRICTSI בפועל, במצבר לכל עונש מאסר שהוא נשא; 12 חודשים מאסר על תנאי לבל יעבור, בתוך 3 שנים מעת גזר הדין, אחת העבירות בהן הוריש עבירה בניגוד לפרק ז' לחוק העונשין; קנס בסך 15,000 ₪ או שלושה חודשים מאסר תחתיו.

למען שלמות התמונה, נציין כי ביצוע עונש המאסר שהושת על המערערת עוכב בהחלטת השופט נ' סולברג, מיום 19.4.2016. נסיף עוד, כי המערער מרצה כיום עונש של 20 שנות מאסר, וכאמור, העונש שהושת עליו בתיק זה מצטבר לעונש המאסר אותו הוא נשא.

המעעררים אינם משלימים עם עונשי המאסר שהוטלו עליהם, ומכאן הערעור שלפנינו.

עובדות כתוב האישום שהוגש נגד המערערים

4. בכתב האישום המתוקן בשנית, שהוגש נגד המערערים במסגרת הסדר טיעון (להלן: כתוב האישום), נמסר כי המערער נשא, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, עונש של 20 שנות מאסר, בגין ביצוע עבירות נגד ביטחון המדינה. עוד עולה מכתב האישום, כי המערער, שהוא תושבת טול כרם, נשואה לאדם בשם מוחמד בלחהוי (להלן: מוחמד), אשר ריצה באותה תקופה עונש של 8 שנות מאסר, בבית סוהר "קציעות", בגין ביצוע עבירותAMLICH ומטען מקלט. המערער ומוחמד מרצים את מאסרם ביחד, באגף שבו מוחזקים אסירים בטוחנים, ולפי כתב האישום "קיימת ביניהם

היכרות". נטען בכתב האישום, כי במועד שאינו ידוע במדוק למאשימה, ביקש המערער מأخو עומר (להלן: עומר) לנקות 100 כרטיסי SIM, להעבירם למערערת, ולבקש ממנו כי בביבורה הקרוב בבית הסוהר "騰nis עבורו את כרטיסי ה-SIM שרכש", וכך היה. עומר צר קשר עם המערערת, מסר לה את כרטיסי ה-SIM, ובבקש ממנו כי תעביר את הכרטיסים לידי המערער, בביבורה הקרוב בבית הסוהר, והוא הסכימה לבקשה. ביום 14.12.2014 בסמוך לשעה 15:00, הגיעו המערערת לכלא "קציעות" כדי לבקר את בעלה בבית הסוהר, "כשהיא מוחזקה בתוך איבר מינה את כרטיסי ה-SIM... כשהם עטופים בניר טישו ובקית". לאחר שהמערערת הגיעו אל עמדת הבידוק בבית הסוהר, איתרו הסוהרים את כרטיסי ה-SIM, והמערערת נעצרה.

גזר דין של בית משפט קמא

5. כב' השופט י' רז-לי, אשר כתבה את חוות הדעת העיקרית בתיק, הטעימה כי מדובר בעבירות אשר תוכנן מראש ולא בוצע באופן אימפרסייבי. עם זאת, ולזכותה של המערערת, צינה השופטת רז-לי כי המערערת לא הייתה יוזמת המעשים, אלא נענתה לפניה אחוי של המערער להכנס את כרטיסי ה-SIM אל תוך הכלא. עוד ציין, כי במקרה דן לא נגרם כל נזק, שכן המערערת נתפסה, טרם כניסה לבית הסוהר, הגם שלא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק, חרף העובדה שלא נקבע כי מטרת המעשה הייתה לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור. השופטת רז-לי הוסיף וקבעה, כי החדרת אמצעי תקשורת אל תוככי הכלא פוגעת בערכי החברתיים של ביטחון המדינה ושלום הציבור, והדברים נכונים ביותר כאשר מדובר בניסיון החדרה לאסיר בטחוני - כמו המערער. בהמשך, עמדה השופטת רז-לי על מדיניות העונשה בעבירות דומות, ולאחר זאת קבעה כי מתחתם העונשה ינוו בין 8 ל-24 חודשים מאסר לרצוי. לצורך קביעת עונשה של המערערת בתחום המתחם, נתנה השופטת רז-לי את דעתה לכך שמדובר באשה כבת 40, אם לשולשה ילדים שהקטן שבהם הוא בן 2.5 שנים. הילדים הקטנים היו קשיים רב, כאשר האם שהתה במעצר סגורה ולאחר מכן במעצר בית, שעה שגם האב כלוא אחורי סוגר ובריח. בנוסף, יש להתחשב בכך שהמערערת הודהה במילויים לה וחסכה זמן שיפוטו רב, וכי היא נעדרת עבר פלילי. לפיכך, סקרה השופטת רז-לי כי יש לגזר את עונשה של המערערת בתחום המתחם שנקבע על ידה, והשיטה עליה 9 חודשים מאסר לרצוי בפועל וعونשים נלוויים. אשר למערער, צינה השופטת רז-לי כי הוא בן 40 שנה, הוא מרוצה עונש של 20 שנות מאסר בגין ביצוע עבירות בטחוניות, ולהובתו הרשעות קודמות בעבירות כנגד ביטחון המדינה. בנסיבות אלה, סקרה השופטת רז-לי, כי יש להשיט על המערער עונש של 18 חודשים מאסר לרצוי בפועל, במצבם למסרו, בנוסף לעונשים נלוויים.

6. כב' השופט נ' זלוטובר, אשר כתב את דעת הרוב בתיק זה, ציין כי "התקשורת בין אסירים בטחוניים המשתייכים לארגוני הטרור, ולעתים אף אסירים שהם מנהיגי הארגונים מוחוץ לכלא חיונית עבורם לצורך פועלות והוצאה המזיהומיות הטרוריסטיות לפועל". בהמשך, קבע השופט זלוטובר כי אסיר בטחוני השפט ל-20 שנות מאסר, אשר מזמן 100 כרטיסי SIM לכלא "איןנו עושים זאת בתמיות, רק על מנת שיוכל להתקשר לבני משפחתו ולשאול לשולם". המערערת, שהחדירה לתוך איבר מינה 100 כרטיסי SIM, גם היא אינה "עונה זאת בתמיות והוא מבינה למי היא מעבירה את הכרטיסים ולמה עלולים הם בסופו של דבר לשמש". בנסיבות אלה, סבר השופט זלוטובר כי מתחתם העונש ההולם נוען בין שנה לשנתיים מאסר לרצוי בפועל. בקביעת עונשם של המערערת בתחום המתחם, ניתן משקל לנسبותיה האישיות של המערערת, תוך הדגשת חומרת התנהגותו של המערער, שהיא היוזם והוגה של החדרת הכרטיסים. לפיכך, נקבע עונשה של המערערת בתחום המתחם, והושטו עליה 15 חודשים מאסר לרצוי בפועל, ואילו עונשו של המערער הocab ברף הعالין של המתחם, כך שעונשו הועמד על 22 חודשים מאסר לרצוי בפועל, במצבם לעונש אותו הוא נושא כו. כב' השופט שי פרידלנדר הצטרף לעמדתו של השופט זלוטובר באומרו, בין היתר, כי "פיקוח נפש של הרבים דוחה התחשבות במצבתו של היחיד".

7. בהודעת הערעור שהוגשה בעניינה של המערערת, סקר בא כוחה, עו"ד יונס מואנס, את השתלשלות העניינים בתיק זה, שעה שכותב האישום הוגש מלכתחילה לבית משפט השלום, אך לאחר שהמשיבה כי בראצונה ליחס למעעררים עבירה של החדרת ציוד קצה רט"ן" כללא בנסיבות חמירות, הועבר הדיון בבית המשפט המחויז. לאחר הגשת כתב האישום המחייב לבית המשפט המחויז, הוסכם כי הוא ייחזר למימייו המקוריים, והמעעררים הודהו באשמה שיחסה להם. בנסיבות אלה, סבור עו"ד מואנס כי יש ליתן משקל לקולה לעוני הדין שהיא מנת חלקה של המערערת, דבר המצדיק הפחתה בעונשה. עוד נטען, כי משהומתו הנسبות המחייבות מכתב האישום, במסגרתן ניתן כי המעררים פועלו במטרה "לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור", לא היה מקום ליתן למשעים גוון בטחוני, והוא על בית המשפט "להשתחרר מהנסיבות הבטחניות", בתיק זה. לאחר שמדובר במקרה דנן בעבירה עוין, לא הייתה הצדקה, אך לגישת המערערת, לקבוע מתחם הנע בין שנה לשתי שנים מסר לריצוי בפועל. המערערת סבורה כי בנסיבות ענייננו, היה מקום להעמיד את המתחם במנעד שבין 3 ל-18 חודשים, לכל היותר. עוד נטען, כי בעלה של המערערת לא הורשע בביצוע עבירות בטחניות, ולפיכך לא עליה בדעתה של המערערת כי מדובר במעשה שיש בו כדי לפגוע בביטחון המדינה. המערערת הוסיפה וטענה, כי שגה בית משפט קמא גם בהצבת עונשה בתוך המתחם, שכן לא ניתן משקל ראוי לנסיבותה האישיות ולזנק שייגרם לילדי הקטינימ, כמו גם לעוני הדין הקשה שנגרם לה בתיק זה. בדיון בערעור, טען עו"ד מואנס כי המערערת שודלה על ידי אחיו של המערער להכניס את כרטיסי ה-SIM לכלא ולמוסרם לבעלה, שאינו אסיר בטחוני, ولكن לא היה ראי "להתיחס בחומרה יתרה למרכיב הבטחוני". עוד נטען, כי המערערת הייתה במשך כ-3 חודשים במעצר, וב-7 חודשים נוספים נשופים שהתה במעצר בית מלא בעיר רהט, מבלתי שראתה את ילדיה. המערערת הודהה באשמה שיחסה לה והביעה חרטה על מעשה, אך שלא היה מקום למצות את הדין עמה. עו"ד מואנס הציג בפניינו פסיקה שניתנה בבית משפט השלום והمحاוז, בה הוטלו עונשים קלים יותר על עבריים שהורשו בעבירה דומה. לפיכך, התבקשו להסתפק בתקופת מעצרה של המערערת כמסר בפועל, ושלא להחזירה אל מאחריו הסורגים.

8. גם בהודעת הערעור מטעמו של המערער נסקרה השתלשלות העניינים בתיק זה, כמפורט לעיל. עוד נטען, כי לאחר השמתת הנسبות המחייבות מכתב אישום, חובה היה על בית המשפט להימנע מזכיר "האלמנטים הבטחוניים", בבאו לקבוע את מתחם העונשה ואת עונשו של המערער בתוך המתחם. עוד ניתן לאכיפה בררנית מצידה של המשיבה, שכן אחיו של המערער, אשר רכש את כרטיסי ה-SIM ומסר אותם לumarערת, לא נחקר בפרשה זו ולא נעשה ניסיון "ולו הקטן ביותר" לאותו. נטען בנוסף, כי לא ניתן משקל של ממש להודאותו של המערער באשמה וללקיחת אחריות מלאה על מעשיו. לבסוף, טען המערער כי היה מקום להורות על חפיית העונשים, שכן ברירת המחדל לפי סעיף 45(ב) לחוק העונשין היא ריצוי העונש הארוך ביותר, תוך חפיפה של העונשים. במקרה דנן, נטען, צבירה מלאה של העונש הינה בגדר מעשה "דרקוני ובلتוי מוצדק". בדיון בערעור טען עו"ד יוסי דגה, בא כוחו של המערער, כי אין תקדים להטלת עונש של 22 חודשים מסר על מי שהורשע בעבירה עוין, לאחר שהושמו מכתב האישום הנسبות המחייבות. נותרו לumarער לרצות עוד 12 שנות מסר, ותוספת של 22 חודשים מסר היא, לטעמו של עו"ד דגה, בלתי מידית, ועל כן יש, למצער, לחפות חלק מעונש זה לתקופת מסרו של המערער.

תגובה המשיבה

9. המשיבה, אשר יוצגה על ידי עו"ד סיגל בלום, סומכת את ידיה על גזר דיןו של בית משפט קמא, שניתן בדעת

הרוב, וMbpsת לדחות את העrüור. בפתח טיעונה, התייחסה המשיבה לטענת המערער בדבר קיומה של אכיפה בררנית בעניינו, משום שאחיו, אשר רכש את כרטיסי ה-SIM ומסר אותם לumarurt, לא נחקר ולא הוועד לדין. לדבריו עוז בлом, המדובר בתושב שטחים, שההחלטה להמנע מליזום נגדו הליכי חקירה והעמדה לדין נובעת משיקולים לוגיסטיים, מה גם שאין וודאות כי הוא זה שסיפק את כרטיסי ה-SIM לumarurt. עוז בлом התייחסה לשתלשות העניינים, הנוגעת להעברת התק מבית משפט השלום למחוזי, ולדבריה, כאשר הסתבר כי המערערים אינם מודים בכתב האישום המקורי, הוחלט להגישו בצירוף הנسبות המחייבות לבית המשפט המחוזי - כפי המדייניות שהיתה מקובלת על הפרקליטות באותה תקופה. לאחר שהצדדים הסכימו להסדר הטיעון, חזר כתב האישום לממדיו המקוריים. אשר למדייניות הענישה בעבירות כגון דא, צינה עוז בлом, כי אין תקדים לניסיון החדרה לכלא של כרטיסי SIM בנסיבות כזו, ועל כן רמת הענישה צריכה להיות גבוהה יותר מזו המשתקפת מפסק הדין שהוגש על ידי המערערים. אשר לטענה כי המערערת מטופלת בילדים קטנים וכי נסיבות חייה קשות, טענה עוז בлом, כי "זה הפרופיל של הנשים שמבצעות את העבירות האלה", ولكن אין ליתן משקל רב לנسبות אלה. בהתייחס לטענת המערער כי יש לחפות את העונש שהושת עליו בתיק זה, ولو חלקיים, לעונש המאסר אותו הוא נושא כו, טענה המשיבה כי יש בכך לפגוע בשיקולי ההרטהה, אשר מהווים מחסום מסיים מפני ביצוע עבירות דומות.

דין והכרעה

10. בפתח דברינו, נזכיר את ההלכה המושרשת לפיה ערכאת העrüor אינה גոטה להתערב במידת העונש שקבעה הערכמה הדינית, אלא בנسبות חריגות בהן מדובר בסטייה קיצונית מדיניות הענישה במקרים דומים, או כאשר דבק פגם מהותי בגזר הדין (ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל (13.5.2015); ע"פ 5323 אבו ליל נ' מדינת ישראל (29.5.2014); ע"פ 10/7702 כהן נ' מדינת ישראל (17.6.2014)).

לאחר עיון בחומר שהוצג בפניינו, לרבות בהודעות העrüor, והאזנה לטיעוני הצדדים, הגעתנו לידי מסקנה כי, גם אם מדובר בעונשים הנוטים מעט לחומרה, אין עסקין בסטייה מהותית מרמת הענישה במקרים דומים, ועל כן יצא לחברי לדחות את שני העrüורים.

11. המדבר באירוע חמוץ ביותר, שענינו ניסיון החדרה לכלא של 100 כרטיסי SIM, אשר יועד לאסיר בטעוני, המרצה עונש של 20 שנות מאסר בבית סוהר "קצירות". אכן, סעיף העבירה שיוחס לumarurim תוכן, כך שהושמטו מכתב האישום הנسبות המחייבות, המופיעות בסעיף 52(ב) (3) לפקודת בתי הסוהר, במסגרתו הוגדרה המטרה שעמדה לפני עני העבריין, ובכלל זה, מדובר במתירה "לפוגע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור". ואולם, גם אם לא יוכסה מטרה מעין זו למי מבין המערערים, אין להתעלם מהאופי הבטחוני של המעשה, כאשר ברור לכל מי שעיניו בראשו כי החדרת כמות של 100 כרטיסי SIM נועדה לשרת אסירים שהורשו ביצוע עבירות ביטחוניות, בניסיונותיהם ליצור קשר עם החוץ. אין צורך בדמיון רב כדי להבין כי אסירים בטעוניים היוצרים קשר בלתי מפוקח עם גורמים המציגים מחוץ לכלא, עלולים לגרום נזק ממשמעות לבטחון המדינה ולسلام הציבור. על המשמעות הבטחונית שיש לראות בהחדרת מכשירי טלפון סלולריים לבתי הכלא בהם שוהים אסירים בטעוניים, ראו דבריה של השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 2891/12 רבעא נ' מדינת ישראל (15.7.2012):

"הרחת מכשירי טלפון אל בין כתלי הכלא נחשבת על-ידי גורמי הביטחון לפעולות בעלת השלכות מזיקות ביותר. השלכוטיה חרוגות הרבה מעבר לשאלות של שימושה בבית הסוהר עצמה אל עבר היבטים ביטחוניים ממש ומניעת

פעילות של פשע וטרור מוחז לcotali בית הסוהר. מבחינה זו, כל הבראה של מכשיר טלפון אל בית הסוהר יוצרת איום פוטנציאלי על שלום הציבור ומסכמת היבט חשוב של מטרות הענישה - ניתוקו של העבריין המורשע מרשות הפעילות העבריינית, ככל שהוא עדין קשור בה".

באותו מקרה דובר, אמנם, בניסיון להחדיר טלפונים סולריים אל תוככי הכלא, אך הנזק הפוטנציאלי קיים גם כאשר מדובר בהברחת ציוד המשמש להפעלת הטלפונים הסולריים, כפי המקרה דן.

12. אשר לרמת הענישה בעבירות של ניסיון להכנסת ציוד רט"ן לכלא, לפי סעיף 52(ב)(2) לפקודת בתי הסוהר, לא ניתן להציבע על פסיקה מנהה של בית משפט זה, ולפיכך יש לפנות למידיניות הענישה שנקבעה על ידי הערכות הדיניות, קרי:esti בתי משפט השלום והמחוזי. מעין בפסקה שאotta הגיעו הצדדים לעיונו, עולה כי קיים מגוון רחב למד"ר של עונשים, בהתאם לנسبות המקורה הקונקרטי ולנסיבות האישיות של העבריין.

להלן אסקור פסיקה רלבנטית מהתקופה האחרונה: ת"פ 14-02-42550 (מחוזי באר שבע) הוא אחד המקרים הראשונים שנדונו, לאחר כניסה לתקן 47 לפקודת בתי הסוהר, במסגרתו נקבעה תקלה של 3 שנות מאסר לעבירה זו, במקומ 6 חודשים לפני התקן. באותו מקרה דובר בניסיון החדרה של 28 כרטיסי SIM לבית סוהר "ונחח", על ידי אשה שבולה ריצה עונש של 25 שנות מאסר בגין ביצוע עבירות בטחוניות. בית משפט קמא קבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשים, כאשר האשה נדונה ל-6 חודשים מאסר (ועוד יום אחד) לRICTO בפועל, והבעל נדון ל-12 חודשים מאסר בפועל. בתפ"ח 37559-06-15 (מחוזי באר שבע) הושת עונש של 15 חודשים לRICTO בפועל וקנס בסך 50,000 ל"ג, על נאשמה שניסתה להבריח לבולה, המרצה עונשivid עם אסירים בטחוניים, שני מכשרי פלאפון אותם החזיקה באיבר מינה. במקרה אחר שבו נעשה ניסיון להחדיר לכלא 3 טלפונים סולריים או חלקיים שלהם ו-9 כרטיסי SIM, נגזרו על האם, אשר ביקשה להבריח את המכשירים לבנה, המרצה עונש מאסר בכלא בטחוני, 12 חודשים לRICTO בפועל ו-10,000 ל"ג קנס (תפ"ח 15-03-28301 (מחוזי באר שבע)). על הבן נגזרו - 22 חודשים מאסר, במצבבר לעונש המאסר אותו הוא נושא, ו-15,000 ל"ג קנס (תפ"ח 15-03-28329 (מחוזי באר שבע)). בת"פ 14-11-47805 (מחוזי באר שבע), עסקין בניסיון החדרה של חלקי טלפון סולרי, שככלו לווח מקשיים, מסך וSKU חיבור לכרטיסי SIM, על ידי נאשמה שהסתירה את החלקים באיבר מינה, וניסתה להבריחם לאחיה, השפט ביצוע עבירות בטחוניות. כפי שהוחלט בעיינו, אף כאן נקבע מתחם ענישה הנע בין לשתי שנות מאסר לRICTO בפועל. הנאשמה נדונה ל-14 חודשים לRICTO בפועל ולקנס בשיעור של 15,000 ל"ג, ואילו האח נדון ל-18 חודשים מאסר במצבבר לעונשו, ולקנס בסך 15,000 ל"ג. בית המשפט ציין, בהקשר לגור דין של האח, כי התביעה הגבילה עצמה ל-18 חודשים מאסר, שאחרת "ראוי היה להשית עליו עונש על הצד הגבוה של מתחם הענישה".

13. עינינו הרואות, כי העונשים שנגזרו על המערירים אינם סוטים, ובוודאי שלא באורח מהותי, מרמת הענישה שנקבעה במקרים דומים או קרובים מאוד לעיינוינו. וגם אם מדובר בהعلاה מסוימת של רף הענישה, אין לראות בכך ממשום טעם המצדיק את התערכותנו. סבורני, כי שופטי הרוב איזנו כראוי בין כלל שיקול הענישה ולא התעלמו מהנסיבות לקולה שהוצעו על ידי המערערת. אשר למערער, צדק, לטעמי, בית משפט קמא בהשיותו עליו עונש מאסר הקרוב לreff העליון, על מנת להרתיע אותו, כמו גם עבריין פוטנציאליים אחרים מפני ביצוע עבירות דומות, ומסיבה זו היא ראוי לצבור את עונש המאסר שהושת עליו לתקופת המאסר אותה הוא מרצה חיים, כפי שנעשה בכל המקרים האחרים, בהם בוצעו עבירות דומות.

.14. סוף דבר, אציע לחבריו לדוחות את שני הערעוריהם.

שופט

השופט י' דנציגר:

אני מסכימים.

שופט

השופת ע' ברון:

אני מסכימה.

שופטת

המערערת תהייצב לריצוי יתרת מאסירה, ביום 11.1.2017 עד השעה 00:10, בבית הסוהר "נווה תרצה", או על פי החלטת שירות בתי הסוהר כשברשומה תעוזת זהות או דרכון ועותק מפסק דין זה. על המערערת לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט א' שחם.

ניתן היום, י"ד בכסלו התשע"ז (14.12.2016).

שופטת

שופט

שופט